

PÁRTÉPÍTÉS

Aktuálisnak tartom az újramegjelenő Bölcsész lapjain felvetni a pártépítéssel kapcsolatos problémáimat, hiszen ezek minden alapszervezetben felmerülhetnek, rengeteg gondot okozva a vezetőségnek is.

Milyen tényezőket vehetünk figyelembe?

Talán nézzük meg a felülről jövő támogatást.

A pártcsoportok és az alapszervezetek kapcsolata az utóbbi időben vált szervezettebbé. Az együttműködés még nem mondható kielégítőnek, konkrét formái, lehetőségei még nem bontakoztak ki.

- Részben az előbbihez tartozik, részben nem, a patronáló tanárok munkája. Azonban jelentős a nem párttag patronálók száma. Ez egyes esetekben determináló lehet, hiszen a személyes példa többet mondhat, minden más megnyilvánulásnál.

Egyéni beszélgetések formájában történő aktivizálás hatása nem egyértelműen pozitív:

- a hallgató érzi, hogy "törődnek vele",
- a másokban azonban mellőzöttség érzését keltheti,
- ha ez egy ember esetében többször megismétlődik erősen a rábeszélés érzését keltheti.

Mit tud nyújtani a kari KISZ vezetés?

Az alapszervezeti agit.proposnak a legnagyobb segítséget a továbbképzések adják. Ezek az ősszel folyamatosan indul-

tak, megvalósításuk azonban korántsem mondható kielégítőnek. Kari szintű politikai előadások száma kevés és látogatottságuk sem megfelelő.

Az alapszervezeti szinten folyó agit.-prop.munka értékelésénél nem árt nagyítót használni, ha haladást, eredményt akarunk elkönyvelni.

Ha egy hallgató kéri felvételét a pártba, még akkor is fellephetnek objektív akadályok. Például ajánló tanárra van szüksége. Ha a patronáló nem párttag, rendkívül nehéz helyzetbe kerül. Miért?

- Kevés az olyan oktató akivel tanulmányaink során együtt dolgozunk. Ha nem vezetőségi tagról van szó, akkor ez az együttműködés általában a szemináriumok adta lehetőségekre korlátozódik.

Azonban ez sem jelenti mindig az egymással való jobb megismerkedés lehetőségét. Itt merült fel bennem az az érzés, hogy miért nem alakult ki oktatóink és hallgatóink között közvetlenebb kapcsolat, olyan amely többet jelent a hivatalos érintkezésnél. Hogy e téren nincs minden rendben arra nem kell beszédesebb példa, mint a Móra Kollégium "oktatóink emberközelben" címmel indult sorozata.

Azt hiszem, az itt felvetett gondolatok világosabbá tették, hogy viszonylag miért alacsony a hallgatói párttagok száma. Ha meggondoljuk, hogy a BTK olyan intézmény, mely jellegénél fogva a legtöbb és legjobb lehetőséget nyújthatja az ideológiai képzéshez, még több pesszimizmusra lehet okunk.

Szabó Gyöngyi